

Secció V. Anuncis
Subsecció segona. Altres anuncis oficials
AJUNTAMENT DE PUIGPUNYENT

1954 *Aprovació inicial expedient d'investigació de la naturalesa pública o privada del camí denominat de Can Fonya de Galilea, Puigpunyent*

La Junta de Govern Local, en sessió celebrada el dia 25 de febrer de 2021, va adoptar, entre d'altres, el següent ACORD que literalment diu:

«Inici expedient d'investigació de la naturalesa pública o privada del camí denominat de Can Fonya que parteix des de la finca denominada Ca S'Alex referencia cadastral 7548011DD5874N0001TZ fins a la finca denominada Ca'n Guapo , referencia cadastral 7548014DD74N0001OZ de Galilea

En data 18 de febrer de 2021, es va aixecar acta davant la Secretaria Municipal a la qual, els veïns assistents varen manifestar que, des de temps immemorials, aquest camí ha estat empleat per l'ús dels veïns d'aquesta zona, sortint de Son Marcó i passant per Ca Madò Marcona, Ca Madò Reixa , Can Nadal i Can Toni Ferrà.

Per altra banda, l'Ajuntament, al llarg de diversos anys, ha pagat el manteniment i la millora d'aquest camí que "popularment" té un ús públic però que ni és de titularitat pública, ni consta en inventari de béns, ni en catàleg de camins públics.

El camí en qüestió creua diverses propietats privades els veïns de les quals són sabedors de tal circumstància no oposant-se cap d'ells al reconeixement que des de fa més de 25-30 anys aquest camí ha estat usat pels veïns de la localitat

A dia d'avui, per part de la Senyora Elisabeth Carré Jassé s'ha procedit a l'adquisició de la propietat amb referencia cadastral 7548011DD5874N0001TZ i ha procedit al tancament de la parcel·la impedit l'accés als veïns

És desig de l'Ajuntament el de regularitzar dita situació per adquirir la titularitat d'aquest i incloure-ho al corresponent catàleg de béns.

Per part de Secretaria, s'emet informe al sentit que:

“Son prerrogatives atribuïdes a les Entitats Locals en relació amb els seus béns. En l'article 4.1.d) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local (LRBRL) es preveu que en la seva qualitat d'Administracions Públiques de caràcter territorial, i dins de l'esfera de les seves competències, correspon en tot cas als Municipis, les Províncies i les Illes les potestats de recerca, partió i recuperació d'ofici. Prerrogatives l'exercici de les quals es regula en els articles 44 i següents, 56 i següents i 70 i següents del Reglament de Béns de les Entitats Locals. A més, en els articles 120 i següents del Reglament de Béns de les Entitats Locals es regula el desnonament administratiu.

La titularitat d'un bé determinat en el cadastre, no té efectes Jurídics acreditatius de la propietat d'aquest, suposant únicament una presumpció administrativa, que no Legal, respecte d'aquell dret, i només un indicatiu més, entre altres, a tenir en compte en aquells procediments dirigits a dilucidar la titularitat d'un bé. Així es manifesta l'article 3 del Reial decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, en disposar que les dades de la descripció cadastral dels immobles, entre ells el titular cadastral, es presumeixen certs «als sols efectes cadastrals, excepte prova en contrari, i sense perjudici del Registre de la Propietat, els pronunciaments Jurídics De la qual prevaldran.”

D'aquesta manera, la inscripció en l'inventari de béns i drets de l'Ajuntament, tampoc és determinant de la propietat municipal d'aquest. En aquest sentit, el Tribunal Suprem en la seva Sentència de 9 de juny de 1978 i més concretament en l'antecedent de fet segon, en reproduir la dispositiva de la Sentència apel·lada, declara que l'Inventari és un mer registre administratiu que per si solament ni prova, ni crea ni constitueix dret algun a favor de la Corporació, sent més aviat un llibre que serveix, respecte dels seus béns, de recordatori constant perquè la Corporació exerciti oportunament les facultats que li corresponen.

La Jurisprudència també ha establert que, per considerar correcta la inclusió d'un bé en l'Inventari Municipal (igualment traslladable, per la seva naturalesa, al Catàleg de Camins Públics d'una Corporació Local), és suficient la simple existència d'indicis de què els béns tenen naturalesa pública, sense necessitat d'una prova acabada o fefaent d'aquesta titularitat, i això puix que la inclusió d'un bé a aquest inventari (o catàleg) no té caràcter «constituti», és a dir, ni suposa adquisició dominical alguna, ni el fet de què no estiguin inclosos alguns béns en aquest suposa que no pugui ostentar sobre aquests l'Administració algun dret. I s'ha indicat també que tampoc cal un expedient previ de recerca en aquells supòsits en els quals l'Administració no alberga dubta sobre la naturalesa pública del bé, i això sense perjudici de què la catalogació com bé públic pugui ser combatuda davant els Tribunals de l'ordre civil Sentència del Tribunal Suprem de Justícia de Balears de

3 de juliol de 2003). D'altra banda, també convé recordar que és la Jurisdicció Civil la que té la competència per resoldre en exclusiva les qüestions relatives al dret de propietat dels camins

La potestat de recerca està regulada en els articles 45 i següents del Reglament de Béns de les Entitats Locals i també en la LPAP (articles 45 a 49). Així, en l'article 45 del Reglament de Béns de les Entitats Locals es preveu que les Entitats Locals exercitin la facultat d'investigar les situacions dels béns i drets quan es presumeixin de la seva propietat, sempre que aquesta no consti, a fi de determinar la titularitat d'aquests. No obstant això, ha d'indicar-se que en l'article 55 del Reglament de Béns de les Entitats Locals s'estableix que el coneixement de les qüestions de naturalesa civil que se suscitin en ocasió de la recerca practicada correspondrà a la Jurisdicció ordinària.

Aquesta última precisió, ha portat als Tribunals a determinar l'objecte de la potestat de recerca. D'aquesta forma, per exemple, en la Sentència del Tribunal Suprem de 21 de gener de 1999, s'afirma que l'objecte de la potestat investigadora no consisteix a decidir sobre la propietat d'un bé de domini públic; sinó l'existència d'un bé d'ús públic, ja que la determinació de la titularitat dels drets dominicals correspon a la Jurisdicció ordinària.

El procediment per fer efectiva la recerca es regula en els articles 46 i següents del Reglament de Béns de les Entitats Locals. Procediment que pot ser iniciat d'ofici per la pròpia Entitat, a iniciativa de qualsevol altra Administració que posi en coneixement d'aquella els fets, actes o circumstàncies que serveixin de base a l'exercici d'aquesta acció, en virtut dels deures d'informació mútua i col·laboració, i per denúncia de particulars.

1.- L'acord d'iniciació de l'expedient d'investigació es publicarà al BOCAIB, amb expressió de les característiques que permeten identificar el bé o dret investigat. Així mateix, un exemplar d'aquests butlletins s'exposarà durant quinze dies al tauler d'anuncis de la Corporació en què radiquin els béns. Així mateix, estarà a disposició dels interessats a la seu electrònica de l'Ajuntament <https://ajpuigpunyent.net/>

2.- De la Resolució d'iniciació de l'expedient s'ha de traslladar a l'Administració estatal i autonòmica, perquè aquestes, si escau, puguin fer valer els seus drets i al·legar el procedent.

3.- S'obrirà tràmit d'informació pública per termini d'un mes, comptat des del dia següent a què haja de donar-se per acabada la publicació dels anuncis al BOCAIB

4.- En el cas que hi hagi afectats per l'expedient d'investigació que resultin coneguts i identificables, hauran de ser notificats personalment, començant a comptar el termini, en aquest cas, des de la notificació personal.

5.- Finalitzat el termini per presentar al·legacions, s'obrirà un període de prova per un termini de deu dies hàbils en el qual seran admissibles els següents elements probatoris:

- Els documents públics judicials, notariais o administratius atorgats d'acord amb Dret.
- El reconeixement i dictamen pericial.
- La declaració de testimonis.

6.- Efectuades les proves pertinents i valorades pels serveis de la Corporació, es posarà de manifest l'expedient per termini de deu dies a les persones a qui afecti la investigació i haguessin comparegut en ell, perquè dins el termini de deu dies al·leguin el que creguin convenient al seu dret.

7.- La resolució de l'expedient d'investigació correspon a l'òrgan competent de la Corporació, previ informe del Secretari, tal com diu l'article 53 del Reglament de Béns de les Entitats Locals aprovat per Reial Decret 1372/1986, de 13 de juny.

No podent-, a la vista de la normativa estatal, concloure amb un mínim de seguretat jurídica quin és l'òrgan competent per a la resolució de l'expedient, considerem que serà el Ple Municipal, entenent que una de les conseqüències de la seva resolució favorable és la inclusió del bé en l'Inventari de Béns de l'Entitat i a ell correspon la competència per a l'aprovació, rectificació i comprovació d'aquest Inventari. A més, d'acord amb l'article 22.2 j) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local, al Ple correspon la competència per a l'exercici d'accions judicials i administratives i la defensa de la corporació en matèries de competència plenària].

Si la resolució és favorable, es procedirà a la taxació de la finca o dret, la seva inclusió en l'inventari, i adopció de les mesures tendents a l'efectivitat dels drets de la Corporació.

Serà vàlida qualsevol prova admesa en dret, com són la pericial, la documental i la testifical, encara que en l'expedient de recerca adquireix especial importància les proves testificals de persones d'edat per ser la més coneixedores del lloc. Però aquesta no serà l'única perquè perquè l'expedient prospera en el sentit favorable a l'Ajuntament, és a dir que confirmi l'existència d'un camí públic municipal, serà necessari reunir totes aquelles proves que hem indicats abans, com poden ser informes pericials tant dels propis tècnics municipals com a consultors externs, que determinin la superfície, fites i cubada de l'immoble en qüestió (camí) i la comprovació de si correspon a terrenys públics o privats, així com la documental sol·licitada al Registre de la Propietat, Gerència Territorial del Cadastre, Institut Cartogràfic Nacional, que reflecteixin

tant la situació actual del camí i les seves fites, així com la història de les possibles inscripcions cadastrals prèvies, entre moltes altres que segons el parer de qui segueix l'expedient poden donar llum al tema.

Quant a la valoració de la prova, hem de partir de l'article 24 de la nostra Constitució, on es descarta la possibilitat de denegar en el nostre sistema de "justícia social" la rebuda a prova, tant en via administrativa com en via judicial davant els fets controvertits i determinants per a la resolució del supòsit de fet de què es tracti.

Podem afirmar que, en un sentit estrictament pràctic-procedimental, aquesta fase del procediment administratiu en general i, en particular, dins del procediment de recerca, que la prova s'ha convertit en un dels instruments, al costat dels informes, més important i adequat per garantir que la justícia i el dret vagin d'aquesta mà en les resolucions administratives, contribuint a coadjuvar la formació de la voluntat de l'òrgan que tingui la competència per resoldre.

Un altre aspecte important, en l'expedient de recerca és valorar, en el cas que, com hem dit figurés inscrit en el Registre de la Propietat el camí a nom de terceres persones o bé figurés com una servitud de pas, la possibilitat de l'operativitat de l'institut jurídic conegut com a usucapió, això és, l'adquisició de la propietat per part de l'Ajuntament per la possessió continuada durant un cert temps, en concret per l'ús públic dels veïns durant més de 20 anys (de 20 a 30 anys).

La usucapió, també coneguda com prescripció adquisitiva es troba regulada en el títol X VIII del Codi Civil (CC), sent un de les maneres d'adquisició del domini i altres drets reals. En concret, els articles 1940 i següents del CC regulen la prescripció del domini sobre els béns immobles.

La usucapió extraordinària precisa els següents requisits per a l'adquisició de la propietat per prescripció, no exigint just títol -com succeeix en el nostre cas, referint-nos a escriptura de propietat o document de transmissió, a més de bona fe-

1r.-Possessió del bé en concepte d'amo, pública, pacífica i no interrompuda (Article 1941 del CC)

2n.-Possessió no interrompuda durant trenta anys (Article 1959 del CC)

Finalment, que perquè pugui originar-se la prescripció adquisitiva, fins i tot l'extraordinària, com a mitjà d'adquirir el domini, es requereix, no només el transcurs dels 30 anys sense interrupció en la possessió, sinó també que aquesta possessió no sigui simple tinença material o la possessió natural, sinó que sigui la civil, és a dir, la tinença unida a la intenció de fer-la cosa com a seva, en concepte d'amo.

A més, és necessari perquè pugui ser apreciada que la possessió sigui:

- Pública. El que resulta imprescindible, perquè d'una altra forma els interessats no podrien tenir coneixement dels fets que els perjudiquen.
- Pacífica. Ha d'entendre's com a contrària a la violenta, és a dir, que no es manté per la força.
- Ininterrompuda. A pesar que la possessió pot ser interrompuda natural o civilment, l'apta per usucapir no ha de ser interrompuda.
- Terminus. En aquest cas es requereix per als béns immobles 30 anys, i 6 anys per als mobles.

Des de la posició de l'Ajuntament, sempre que hagi ostentat la seva possessió en concepte d'amo durant 30 anys o més, en referir-nos al seu ús públic propi dels béns demaniaus, sens dubte podria atribuir-se-li la propietat i, en conseqüència, a la inscripció del camí al seu nom en l'Inventari de Béns basat en la possessió immemorial o prescripció adquisitiva indicada i, posteriorment a la seva inscripció en el Registre de la Propietat, mitjançant certificació de la referida inscripció en l'inventari conforme determina l'article 85 del TRRL, del següent tenor literal:

"1. Les Corporacions Locals hauran d'inscriure en el Registre de la propietat els seus béns immobles i drets reals, d'acord amb el que es preveu en la legislació hipotecària.

2. Serà suficient, a aquest efecte, certificació que, en relació amb l'inventari aprovat per la respectiva corporació, expedeixi el Secretari, amb el vistiplau del President de la corporació".

Efectuat lo qual, per part d'aquesta Junta de Govern i per unanimitat, es va acordar:

Primer.- Iniciar expedient d'investigació per determinar els drets que puguin correspondre a l'Ajuntament de Puigpunyent, com bé de domini d'ús públic, presumptament camí veïnal, situat a Galilea, anomenat de Can Fonya, segons plànol cadastral que s'adjunta, de conformitat amb els articles 4.1.d) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases de Règim local, modificat per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures de modernització de el govern local, i 41.1 a) i 45 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de Patrimoni de les Administracions Públiques atorguen als Ajuntaments la potestat d'investigació dels seus béns, que s'ha d'exercir amb submissió al procediment legalment establert, recollit bàsicament en els articles 44 a 55 del Reglament de béns de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 1372/1986, de 13 de juny.

Segon.- Notificar aquest acord a la Senyora Elisabeth Carré Jassé a l'efecte de que deixi lliure i expedit l'accés a el camí de referència, atorgant un termini de trenta dies hàbils, comptats a partir de la recepció d'aquest acord, a l'objecte que pugui presentar la documentació que

consideri en defensa dels seus drets.»

El que s'exposa al públic en compliment de l'article 49 del Reial decret 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Béns de les Entitats Locals durant 15 dies, a fi que els qui poguessin tenir-se per interessats en dit expedient, puguin comparèixer i formular quantes al·legacions, suggeriments o reclamacions tinguin per convenient durant un termini d'un mes, comptat des de la finalització del termini anterior.

Puigpunyent, 14 de març de 2022

El batle

Antoni Mari Enseñat

